

ikke nær saa stort som det jernbanetomme Rum mellem Funder og Bramminge. For det sidste Punkts Vedkommende kunde det ærede Medlem maaske have Ret, nemlig at Strækningerne ere ligesaa daarligere, men det taler i alt Fald ikke til Fordel for, at Banen Give—Herning burde anlægges først.

Der er for øvrigt adskillige Medlemmer, som have udtalt sig mod denne Ændring i § 1, men det skal jeg paa nærværende Tidspunkt aldeles ikke komme ind paa. Naar det ærede Medlem for Vinde-rup (A. Andersen) i Gaar gjorde gældende, at jeg havde omtalt Give—Herning Banen som en Bane, der havde København til Basis og derved havde tilkendegivet, at det var et overordentlig vigtigt Baneanlæg, skal jeg gøre opmærksom paa, at det var min Mening dermed at sige, at denne Bane ikke var særlig nødvendig for Ophjæl-pningen af de jydskes Trafikforhold. Jeg mener, at naar der er Tale om specielt jydskes Baneanlæg, bør i Virkeligheden ogsaa de specielt jydskes Jernbaneinteresser komme i første Linie. For nu at klar-gøre min Opfattelse af dette Spørgsmaal, skal jeg kort og godt udtrykke mig saa-ledes: Statsbaneanlægget fra Give til Herning er, som jeg nævnte i mit indledende Foredrag, et overordentlig vigtigt Anlæg, der bør udføres som Statsbaneanlæg. Dette Baneanlæg har to gode Egenskaber, for det første som Oplandsbane gennem et jernbanetomt Rum og for det andet som en ny Trafikbane, en Bane, der vil forkorte Vejen mellem det nordvestlige og det sydøstlige Jylland og derved faa Betydning for den gennemgaaende Trafik. Statsbaneanlægget fra Funder til Bramminge har derimod tre udmærkede Egenskaber. Den er for det første som Oplandsbane mere værd end Give—Herning Banen, hvad der ogsaa er indrømmet af den højtærede Trafikminister; den er som Bane for den gennemgaaende Trafik mere værd end Anlægget Give—Herning, thi Statsbaneanlægget fra Funder til Bramminge vil aflaste den østjydskes Stambane og derved skyde Spørgs-maalet om Nødvendigheden af Anlægget af et Dobbeltspor paa den østjydskes Stam-bane ud i en meget fjærn Fremtid. Saa kommer endelig den tredje fortræffelige Egenskab, som Funder—Bramminge Banen har, og som i Virkeligheden ingenlunde er den mindste, og det er den, at den er, som jeg nævnte — og det er ikke bestridt fra nogen Side her i Salen — en nødvendig Forudsætning for, at de 5 under Nr. 23—

27 i Lovforslaget § 6 nævnte Baneanlæg kunne komme til Udførelse.

Nu staar Spørgsmaalet altsaa om, hvilket Baneanlæg der bør fremmes først: enten Statsbaneanlægget Give—Herning, som har to gode Egenskaber, eller Funder—Bramminge Banen, som har tre udmærkede Egenskaber. Jeg tillader mig nu at mene, at tre er mere end to, og at det udmærkede er bedre end det gode, og i Henhold til denne min Betragtning, som jeg ingenlunde har fundet rokket eller fundet Anledning til at afstaa fra ved de Bemærkninger, der ere fremkomne mod de Ønsker, jeg har fremsat i mit indledende Foredrag, ønsker jeg fremdeles, at det maa lykkes ved Lovforslagets anden Behandling at naa til en tilfredsstillende Ordning med Hensyn til den Rækkefølge, hvori de paagældende Baneanlæg gennem-føres.

Med Hensyn til Værdistigningsafgiften have næsten alle de Talere, der have haft Ordet . . .

Formanden: Er det ærede Medlem nær Slutningen af sit Foredrag?

Laust Jensen: Ja, der er kun ganske lidt tilbage; — med Hensyn til denne Afgift have de næsten alle, som rimeligt er, udtalt sig om det overordentlig vigtige ny Princip, der derved er blevet nedlagt i Lovforslaget. Disse Udtalelser ere for Resten gaaede i den Retning, at man i al Almindelighed har givet Planen sin Tilslutning, men samtidig erkendt, at der er overordentlige Vanskeligheder med Hensyn til Ideens Gennemførelse. Der er vist kun et enkelt Medlem, nemlig det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (W. Neergaard), som har udtalt sig mod Værdistigningsafgiften og næsten set en Samfundsfare, ja, endogsaa noget grundlovstridigt i, at denne Afgift blev gennemført. Jeg tror nu ikke, at det er grundlovstridigt. Men jeg erkender, at der vil blive Vanskeligheder at overvinde ved Værdistigningskattens Gennemførelse. Imidlertid vil dette Forslag jo nok blive grundigt overvejet i det Udvalg, der bliver nedsat om den foreliggende Sag, og skulde der være Ændringer at foretage ogsaa med Hensyn til det Afsnit af Forslaget, ville de jo muligvis kunne fremkomme ved dette Lovforslags anden og tredie Behandling.

Med disse Bemærkninger skal jeg slutte, idet jeg udtaler Ønsket om, at det